

ואל תשתדל בתורה כדי להתגדל בה, כמו שבראשו החברים, ואל מעתם עטרה להתגדל בהם, ולא תאמר אקריא בעבור שיקרא דאכוי רבי, אלא (מהליכך) גדרו לה' אתי. כביד את ה' מהונך, בגין שחיבר בכבוד אביו ואמו.

משמעותו שהוא מושך מתחתי טפות שמן נצער האדם. מהטפה של אביו לבן העינים, ועוצמות ואיברים. ומטפה של אמר השחר שבעין, ושער עור ובשר. מגדלים אותו בתורה ומעשים טובים.

שאדם חיב לפליד בנו תורה, שפטותם (דברים י) ושננתם לבניך. ואם לא למד אותו תורה ומאותות, כאלו עשה לו פסל, ומושום כה לא מעשה לך פסל. ועתיד להיות בן סורר ומורה ובמזה אביו ואמו וגוזל מפנו מפני ברכות. שהואיל והוא עם הארץ, הוא קשוד על הפל, ואפליו על שפיכותם דמים וגולי ערים ועובדיה זורה. שמי שהוא עם הארץ והולך למקום שאין מקרים אותו ולא יודע לברך, חושדים אותו שהוא עובד עבדודה זורה. (ע"ב ריעא מהימנא)

כביד את אביך, כמו שנאמר כביד את ה' מהונך. מהונך - מפקומך. מהונך - מחניך. בשמחת הנגנון לשמח הלב, שהרי זו שמחה הלב, כמו זה הנגנון של כל העולם. מעשים כשרים של אותו בן משמח לב אביו ואמו. מהונך - מפקומך לכל מה שארכיכם.

כמו שהאדם מכבר את הקדוש ברוך הוא, אך אריך לכבוד אב ואם, מושום שיש להם שפנות אחת עם הקדוש ברוך הוא עליון. וכך שאריך לפחד מהקדוש ברוך הוא, וכל מני כבוד.

למען יאריכון ימיך, בגין דאית יומין לעילא,

חבריה, ואל תעש עטרה להתגדל בהם, ולא תאמיר אקריא בעבור שיקראני רבי, אלא (מהליכם לך לי' אמר). כביד את ה' מהונך, בגין דאייה חיב ביקרא דאכוי ואמיה.

בגין דאייה ממשות מתירין טפין, דמנחון נוצר בר נש. מטפה דאכוי, חורו דעינין, וגרמין ואברין. ימטפה דאמיה, שחור דיב עיניין, ושורא ומשכא יבשרא. ורבינו ליה אורייתא, ועובדין טבין.

דבר נש תיב ללמד בנו תורה, דכתיב, (דברים י) ושננתם לבניך. ואי לא אוליף ליה אורייתא ופקודין, באילו עבד ליה פסל, ובגין דא לא תעשה לך פסל. ועתיד להיות בין סורר ומורה, ומבזה אבוי ואמיה, וגוזל מפיה פמה ברפאנ. דהוイル ואייה עם הארץ, חסיד אייה על כלל, ואפילו על שפיכותם דמים, וגילוי עריות, ועובדיה נורה. דמאי דאייה עם הארץ. ואזיל לאחר דלא אשפטמודעון ליה, ולא ידע לברכה, משדיין ליה דאייה עובד עבדודה זורה. (ע"ב ריעא מהימנא).

כביד את אביך במא דאת יי' מהונך: מפקומך. מהונך: מהונך. בחרדה דגונא, למחרדי לבא, דהא דא חרדה דלבא, כגונא דא גונא דכל עלמא. עובדין דכשראן דההוא ברא, חדי לבא דאכיה ודקמיה. מהונך, מפקומך לכל מה דאכטיריכו.

בגונא דבר נש אוקיר לקודשא בריך הוא, ה כי אכטיריך לאבא ולאמא, בגין דשותפהא חדא אית לוז בקודשא בריך הוא עלייה. וכמה דאכטיריך למדחל לקודשא בריך הוא, ה כי אכטיריך למדחל לאבוה וילאמיה, ולאוקיר לוז בחרדא, בכל זיני יקר.

למען יאריכון ימיך, בגין דאית יומין לעילא, ברוך הוא, אך אריך לירא מאביו ואמו ולכבדם כאחד בכל מני כבוד. למען יאריכון ימיך, מושום שיש ימים למעלה שתקולויים בהם חי האדם בעולם הזה. ובראו על